

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1990-1991

4 DECEMBER 1990

ONTWERP VAN DECREET

**houdende begrotingstechnische bepalingen
alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Openbare Werken en Vervoer
uitgebracht door de heer T. Van Parys
(Titel II, Hoofdstuk IV — Watervang)**

Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer J. De Seranno.

Vaste leden : de heren J. Ansoms, G. Cardoen, J. De Seranno,
M. Desutter, M. Didden, T. Van Parys ;
de heren A. Schellens, M. Schoeters, V. Peuskens, W. Content ;
de heren E. Beysen, H. De Croo, J. Vandermarliere ;
de heren H. Candries, P. Van Grembergen.

Plaatsvervangers :

de heren F. Aerts, P. Dumez, C. Marchand, mevrouw L. Nelis-
Van Liedekerke, de heer M. Olivier, mevrouw M. Tyberghien-Van-
denbussche ;
de heren M. Bartholomeeussen, A. Beckers, M. Gesquiere, R.
Van Steenkiste ;
de heren Jozef Bosmans, D. Van Mechelen, F. Vermeiren ;
mevrouw F. Brepoels, de heer E. Van Vaerenbergh.

Zie :

424 (1989-1990)

- Nr. 1 : Ontwerp van decreet
- Nr. 2 : Verslag van het Rekenhof
- Nrs. 3 tot 5 : Amendementen
- Nr. 6 : Verslag namens de Commissie voor Financiën en Begroting
- Nr. 7 : Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud
- Nr. 8 : Verslag namens de Commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Openbare Werken en Vervoer heeft op 27 november jongstleden de artikelen van Titel II — hoofdstuk IV — Watervang, van het hogervermeld ontwerp van decreet besproken en goedgekeurd.

A. ALGEMENE BESPREKING**1. Inleidende uiteenzetting van de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer**

De Gemeenschapsminister licht de bedoeling en de inhoud van het ontwerp bondig toe.

Grote waterwegen worden in het economisch proces niet alleen gebruikt als transportmedium, maar ook als aanvoerweg voor diverse grote waterafnemers.

Behalve waterdistributiemaatschappijen, maakt ook de landbouw en de industrie gebruik van water op deze manier aangevoerd. In de industrie wordt het onder meer gebruikt als proceswater of koelwater. Het wordt aan de waterweg onttrokken via watervangen. In de meeste gevallen wordt dat water terug in de waterweg geloosd.

De vergunning voor het gebruiken van de watervang wordt bekomen bij de beheerder van de waterweg. Op dit ogenblik zijn dit :

- het Bestuur der Waterwegen
- de Dienst voor de Scheepvaart
- de NV Zeekanaal en Haveninrichtingen van Brussel
- de NV Maatschappij der Brugse Zeevaartinrichtingen
- de havens van Antwerpen, Gent en Oostende

Tot hiertoe betalen de bedrijven en andere vergunninghouders daarvoor zeer weinig in verhouding tot de hoeveelheid water die ze op die manier bekomen.

De administratieve modaliteiten over het gebruik van de watervangen worden geregeld door een circulaire van 21 januari 1927. In de huidige regeling worden de waterwegen ingedeeld in de volgende categorieën :

- kunstmatig gevoede kanalen
- scheepvaartwegen op zekere tijden onderhevig aan waterschaarste
- scheepvaartwegen met overvloedige natuurlijke voeding
- bijzondere watervanginrichtingen

Deze indeling bevat evenwel subjectieve criteria, zoals schaarste en overvloedige voeding, criteria die moeilijk hanteerbaar zijn. Dit zijn relatieve begrippen die aan geen norm onderworpen zijn.

In hoofdstuk IV wordt uitgegaan van de volgende principes :

- de waterwegen worden enkel ingedeeld in :
 - kanalen en havens
 - bevaarbare waterlopen
- de vergunninghouder betaalt in verhouding tot het totale gecapteerde volume water. Anderzijds wordt alleen een betaling voorzien voor het capteren door middel van pom-

pen, hevels of door andere goedgekeurde installaties. Er wordt derhalve niet in betaling voorzien voor afname van water voor het schutten of het droogzetten van schepen, of voor andere handelingen, in het kader van de waterbeheersing gesteld door gemachtigden van de beheerders van de waterwegen.

— het tarief is degressief :

Waterafname in m ³ /jaar	Kanalen en Havens	Stromen en Rivieren
1. voor de schijf van minder dan 1.000.000 m ³	1 fr/m ³	0,5 fr/m ³
2. voor de schijf van 1.000.000 tot 9.999.999 m ³	0,5 fr/m ³	0,25 fr/m ³
3. voor de schijf van 10.000.000 tot 99.999.999 m ³	0,20 fr/m ³	0,125 fr/m ³
4. voor de schijf boven 99.999.999 m ³ ⁴	0,020 fr/m ³	0,010 fr/m ³

Om dit tarief te kunnen aanrekenen dienen alle watervangen voorzien te worden van een debietmetingssysteem. De kosten hiervan zijn ten laste van de vergunninghouder of -aanvrager.

Voor de drinkwaterbedelingsmaatschappijen wordt een speciaal tarief toegepast, dat de helft bedraagt van bovenvermelde tarieven.

Het minimumbedrag dat jaarlijks dient betaald te worden bedraagt 1.200 frank.

Er wordt tevens voorzien in een stimulans om water terug te storten in de waterweg van waaruit het gecapteerd werd door te voorzien in een reductie van het verschuldigde bedrag, in functie van de hoeveelheid teruggestort water.

De beheerder van de waterweg wordt belast met de inning en de invordering van de verschuldigde bedragen en met de controle op de naleving van de verplichtingen inzake de watervang. Om de uitvoering hiervan mogelijk te maken moet de vergunninghouder de controle-ambtenaren, de ambtenaren belast met de goedkeuring van de debietmetingssystemen en de deskundigen belast met het afneembare volume water, de toegang verlenen tot deze systemen.

De vergunninghouder kan beroep instellen bij de door de Vlaamse Executieve aangewezen Gemeenschapsminister. Een dergelijk beroep schorst de eventuele sanctie tot intrekking van de vergunning.

Artikel 87 van dit hoofdstuk bevat een aantal overgangsbepalingen die de uitvoering in 1991 mogelijk moeten maken.

2. Bespreking

Een lid zou graag een overzicht hebben op wat er juist, ingevolge deze nieuwe bepalingen, zal veranderen ten aanzien van de vroegere toestand.

De Gemeenschapsminister verduidelijkt dat de voornaamste wijziging uiteraard zal bestaan in een wijziging van „de bedragen” verschuldigd voor het bekomen van de vergunning voor een watervang. Deze „tarieven” worden verhoogd en zijn degressief.

Verder is de indeling van de waterwegen — vervat in de circulaire nr. 305 dd. 27 januari 1927 met betrekking tot de vergunningen betreffende de scheepvaartwegen en hun aanhorigheden veranderd en vereenvoudigd. De Gemeenschapsminister verwijst voor details hierover naar zijn inleidende uiteenzetting.

Voor het overige worden ook een aantal administratieve modaliteiten gewijzigd ten opzichte van de hoger genoemde circulaire. Dit betreft onder meer de metingen, de inning van de bedragen, het beroep en de eventuele kwijtschelding. Voor een vergelijking van deze wijziging wordt hoger vermeldde circulaire in bijlage 1 in extenso weergegeven.

Een ander lid betreurt de huidige tarieven. De voorziene degressieve schaal zal immers leiden tot overconsumptie. Voor hoog verbruik is de prijs te laag, en voor laag verbruik is de prijs te hoog.

Verder is er het probleem van het teruggestorte water : hiervoor wordt in de tekst een compensatie voorzien. Maar vaak zal dit water thermisch of chemisch min of meer verontreinigd zijn. Het lid vraagt aandacht voor dit probleem, vooral voor de thermische verontreiniging.

Verder zijn er de „vrije tappingen” ten behoeve van de bevoeiingen voor de landbouw. De Kempische kanalen bijvoorbeeld hadden een belangrijke functie voor de bevoeiing van de droge Kempische gronden en dit ten behoeve van de landbouw, tuinbouw en het natuurbehoud (bossen). Deze vrije, gratis tappingen werden destijds verleend aan de landbouwers ter compensatie voor allerlei ongemakken ontstaan door de aanleg van de kanalen, zoals het afsluiten van bestaande waterlopen, doorsnijding van gronden en dergelijke.

Deze problematiek is niet opgenomen in deze teksten, besluit het lid.

De Gemeenschapsminister repliceert dat het principe van de degressieve tarieven juist bedoeld zijn om niet verbruiksstimulerend te werken. De eerste en duurste schijf tot 1.000.000 m³ water is toch ruim genoeg om vooral niet te vlug op de goedkopere voorraden een beroep te kunnen doen.

De Gemeenschapsminister deelt nog mee dat via deze tariefverhoging een meerinkomst van 280 miljoen frank wordt voorzien. Deze maatregelen moeten bekeken worden in een gans pakket van besparings- en meeropbrengstmaatregelen, door de Executieve uitgewerkt.

Wat de kwaliteit van het teruggestorte water betreft en de controle daarop, verwijst de Gemeenschapsminister naar de ter zake bevoegde Minister voor Leefmilieu.

De zogenaamde gratis vrije tappingen zijn inderdaad hier niet voorzien. Het is niet de bedoeling de landbouw tegen te werken. De Gemeenschapsminister stelt voor deze vrije bestaande tappingen niet in de tekst in te schrijven, maar te vermelden in het verslag dat voor land- en tuinbouw en het natuurbehoud een vast recht van bijvoorbeeld 500 frank voor de vergunning is voorzien.

Vervolgens wordt van gedachten gewisseld over het innen van de bedragen verschuldigd voor de vergunning. Er staat wel ingeschreven dat de beheerders van de waterwegen zullen innen, maar niet of deze bedragen voor henzelf zijn bestemd. Mogen zij deze bedragen zelf behouden of dienen zij te worden overgemaakt en aan wie ?

Een ander lid verwijst naar het advies van de SERV, en vindt nergens een duidelijke verantwoording van de voorge-

stelde verhoging. Is bijvoorbeeld de economische impact voor de grote afnemers voldoende nagegaan ?

Een ander lid sluit zich daarbij aan en vraagt of er een simulatie kan worden gemaakt voor de bedrijven op wie deze maatregelen van toepassing zijn.

Hetzelfde lid wijst nog op de verschillende benaming voor bevaarbare waterlopen in de diverse artikelen. In artikel 82 gebruikt men de term „bevaarbare waterlopen” ; in artikel 83, § 2 is vermeld „stromen en rivieren”.

De Gemeenschapsminister verduidelijkt dat meer dan de helft van de geraamde 280 miljoen frank komt van de elektriciteitsmaatschappijen, terwijl de inkomsten op grond van de vroegere reglementeringen slechts 20 miljoen frank bedroeg.

Een zo volledig mogelijke lijst van de betrokken bedrijven wordt in bijlage 2 verstrekt, alsmede een vergelijking tussen het vroegere en het huidige bedrag.

De verhoging van de bedragen kan gemotiveerd worden door de redenering dat de overheid enorme bedragen dient te investeren voor de aanleg en het onderhoud van waterwegen, die een functie bekleden van verkeersmodus, recreatieplaats en waterreservoir voor drinkwatervoorziening en watervang. Het is redelijk en logisch dat alle instanties die daarvan meegenieten een kleine bijdrage betalen voor deze grote uitgaven.

Wat we hier nu doen is de bijdrage aanpassen aan de actuele situatie.

Een lid wil weten hoeveel meer de bedrijven van diverse grootte zullen moeten betalen.

Hierop kan niet precies geantwoord worden omdat vroeger de toepassing van de inning niet altijd met dezelfde zorg gebeurde en er werden bovendien andere en verschillende meetmethodes gebruikt. Zoals gezegd bedroeg de jaarlijkse inning volgens de vroegere onderrichtingen met betrekking tot de watervang 20 miljoen frank per jaar.

De Gemeenschapsminister bevestigt — op vraag van verschillende leden — dat er vooraf met de grote maatschappijen contact is opgenomen.

Wat wij hier doen, aldus de Gemeenschapsminister, is ons plaatsen in het internationale kader van de tarifiëring. In Frankrijk betaalt men 1 à 3 franse centiem per m³.

In de toekomst zal men ook in de andere gewesten (Wallonië, Brussel) vermoedelijk deze weg inslaan.

B. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Artikel 80

In de tekst van dit artikel kan men lezen dat er een vergunning wordt afgegeven. Een lid wenst te weten of men niet uitdrukkelijk in de tekst ook moet vermelden dat deze vergunning kan geweigerd en/of ingetrokken worden.

Hier leest het lid dat alle aanvragen automatisch worden ingewilligd.

De Gemeenschapsminister verduidelijkt dat de beheerder van de waterweg de vergunning kan afleveren maar ze uiteraard ook niet kan afleveren, dus weigeren.

In de tekst van het eerste lid wordt een tekstcorrectie

doorgevoerd. Het woord „genoemd” dient te worden vervangen door „te noemen”. Men leze dus : „hierna te noemen waterwegen” en „hierna te noemen vergunning voor een watervang.”

Het aldus gecorrigeerde artikel wordt eenparig aangenomen met acht stemmen voor.

Artikel 81

Er wordt op gewezen dat hier slechts twee categorieën van waterwegen worden omschreven. In de vroegere circulaire dd. 27 januari 1927 waren er dat vier, met name de kunstmatig gevoede kanalen, de scheepvaartwegen op zekere tijden onderhevig aan waterschaarste, scheepvaartwegen met overvloedige natuurlijke voeding en bijzondere watervanginrichtingen.

Gezien deze indeling heel wat (mogelijk) subjectieve en relatieve begrippen omvatte werd ze vervangen door de huidige twee categorieën.

Het artikel wordt eenparig aangenomen.

Artikel 82

Bij dit artikel vraagt een lid hoeveel beheerders er nu zijn. Bovendien willen verschillende leden weten of de beheerders die innen, ook het geld voor eigen doeleinden mogen aanwenden.

Een lid uit daarbij de vrees dat, indien de beheerders van de waterwegen het geïnde geld moeten doorstorten aan de Vlaamse Gemeenschap, deze beheerders niet erg zullen gemotiveerd zijn om veel inspanningen en investeringen ter zake te leveren.

Het artikel wordt eenparig aangenomen.

Artikel 83

Bij § 2 merkt een lid op dat de in artikel 81 vermelde categorie van waterwegen met name „bevaarbare waterlopen” niet in de tekst terug te vinden is.

Het betreft hier een materiële fout : de woorden „stromen en rivieren” bovenaan de tweede kolom worden eenparig als tekstcorrectie vervangen door de woorden „bevaarbare waterlopen”.

Vervolgens heeft een lid het over het reeds aangehaalde probleem van het terugstorten — na captatie en aanwending — van eventueel vervuild water in de waterwegen.

De Commissie erkent dit als een probleem : men zou bijvoorbeeld heel veel water kunnen capteren om het aan te wenden voor de verdunning van het industrieel afvalwater dat zodoende aan de lozingsnormen zou kunnen voldoen. Men zou aldus met goedkoop gecapteerd water kunnen ontsnappen aan veel hogere heffingen of duurdere investeringen voor waterzuivering.

Nochtans blijkt het niet mogelijk hierover in dit artikel iets te normeren.

Vervolgens herhaalt een lid van de Commissie, hierin bijgetreden door andere leden zijn bezorgdheid voor het goedkoop capteren van water ten behoeve van de land- en tuinbouw, de bosbouw en het natuurbeheer. Hij rekent de Commissie voor dat de landbouw per trimester van de huidige

tarifiering in de eerste schijf voor 5.000 frank per ha water zou moeten „vangen”. Dit legt een zware hypotheek op deze sector.

De heer J. De Seranno C.S. dient vervolgens een amendement in (Stuk 424 (1990-1991) – Nr. 3). Het strekt ertoe in fine van artikel 83 na § 5 een nieuwe § 6 toe te voegen die luidt als volgt :

„Voor het aftappen van water ten behoeve van de visteelt, de land- en tuinbouw, de bosbouw en het beheer van de natuurgebieden wordt het verschuldigde bedrag vastgesteld op 1.200 frank per jaar.”

De indieners menen dat het voortbestaan van landbouw, bosbouw en natuur, onder meer in de kempische zandgebieden, afhankelijk is van de beschikbaarheid van een verantwoorde hoeveelheid water in het kweek- en groeiseizoen.

De Minister begrijpt de noden van de genoemde sectoren en stemt in met dit amendement, dat eenparig wordt aangenomen.

Het aldus gewijzigde artikel wordt eveneens eenparig aangenomen.

Artikel 84

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

Artikel 85

Bij § 3 dient de heer H. Candries C.S. een amendement in ertoe strekkend de laatste zin van deze paragraaf te schrappen.

Ten eerste zijn er thans heel wat meer gesofistikeerde metingsmethodes dan die gebaseerd op de principes van hydraulica.

Ten tweede gaat het hier over een uitvoeringsmodaliteit, die makkelijker via een Executievebesluit kan worden aangepast aan de evolutie van de meettechnologie.

De eerste zin van § 3 geeft hiervoor voldoende ruimte aan de Executieve. Het amendement wordt eenparig aangenomen alsmede het aldus gewijzigde artikel.

Artikel 86

Hier wordt opnieuw de hoger vermelde vraag ter sprake gebracht omtrent de bestemming van de geïnde bedragen.

Een lid vindt dat de geïnde gelden moeten worden overgemaakt aan de Vlaamse Gemeenschap. Hij ziet anders niet in op welke manier de Gemeenschap deze bedragen kan aanwenden voor de investeringen van de waterwegen.

Dit lijkt de Gemeenschapsminister logisch maar hij vraagt om praktische redenen om deze teksten te behouden. De Minister argumenteert nog dat de beheerders er alle belang bij hebben de watervangvergunningen te doen betalen op grond van exacte metingen. Zij verwerven immers meer inkomsten of de geïnde gelden worden via het bestuur der waterwegen in het investeringsprogramma ingebracht ten voordele van die beheerders.

Voor de havens van Antwerpen, Oostende en Zeebrugge is er een eigen beheer. Zij kunnen dus zelf de geïnde bedragen aanwenden.

Een lid wijst op de discriminatie ten opzichte van de Gentse haven.

Deze discriminatie ontstaat doordat niet Gent het beheer heeft over het Kanaal Gent-Terneuzen maar wel het Bestuur der Waterwegen.

Hierdoor zal de opbrengst van de geïnde gelden niet kunnen aangewend worden door Gent, vermits Gent niet de beheerder is. De geïnde gelden zullen door het Bestuur der Waterwegen overgemaakt worden aan de Vlaamse Gemeenschap. Aldus zullen Antwerpen, Oostende en Zeebrugge wel zelf de geïnde bedragen kunnen aanwenden maar Gent niet.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat hij bezig is met een parastatale voor het beheer van de haven van Gent. Hij is van oordeel dat het enige middel om deze discriminatie op te heffen erin bestaat alle geïnde gelden over te maken aan de Vlaamse Gemeenschap, die daarmee alle havens gelijkwaardig kan betoelagen.

Het probleem van de inning blijft gesteld.

Een lid merkt op dat nergens vermeld staat dat de beheerders de geïnde gelden mogen behouden. Zij moeten wel innen en vorderen, de naleving controleren maar bij beroep kan de Vlaamse Executieve kwijschelden.

Een lid vreest dat de betrokken beheerders niet gemotiveerd zullen zijn om extra inspanningen inzake personeel, werk en dergelijke te doen, als zij zelf geen rechtstreeks voordeel hebben bij deze operatie.

De Gemeenschapsminister weerlegt dit argument : de beheerders van de waterwegen hebben een zo groot mogelijk belang om deze vergunningen te doen betalen. Ofwel hebben zij bijkomend inkomsten, ofwel wordt dit via de investeringsprogramma's gecompenseerd. Voor de dienst van de Scheepvaart is er ter zake helemaal geen probleem. De inkomsten uit de watervangen komen aan de Dienst voor de Scheepvaart bij wet toe. Dit verlicht evenwel in dezelfde mate de begroting omdat daardoor het te compenseren exploitatieverlies vermindert.

De geraamde 300 miljoen frank meerinkomsten betreffen dus alleen de diensten van de Vlaamse Executieve en het Bestuur der Waterwegen, aldus de Gemeenschapsminister. De inningen van de overige beheerders vallen daarbuiten.

Er ontstaat vervolgens een uitgebreide discussie over dit probleem. Verschillende leden blijven erbij dat deze beheerders — als zij niet vergoed worden voor de inningen, daartoe geen enkele inspanning zullen doen.

Vervolgens worden twee amendementen ingediend.

Een amendement ingediend door de heer V. Peuskens C.S. strekt ertoe in § 7 op de vijfde en tiende regel de woorden „zes maanden” te vervangen door „drie maanden”.

De indiener verantwoordt zijn amendement met te stellen dat al de lange beroepstermijnen de administratieve gang van zaken veel te lang maken, wat tegen de belangen van de burger is en de rechtszekerheid uiteindelijk niet dient.

Het amendement wordt eenparig aangenomen met 8 stemmen voor.

Een tweede amendement wordt ingediend door de heer J. De Seranno C.S.

Hij wil in fine van § 8 een tweede lid toevoegen dat luidt als volgt :

„Zij bepaalt de vergoeding die aan de in § 1 van dit artikel genoemde beheerders toekomt onverminderd hetgeen bepaald is in de wet van 17 mei 1976 tot oprichting van een Dienst voor de Scheepvaart .”

De argumenten voor deze wijziging zijn hoger uiteengezet.

Het amendement wordt aangenomen met 6 stemmen voor, 1 tegen en 1 onthouding.

Het aldus gewijzigde artikel wordt aangenomen met 6 stemmen voor en 2 onthoudingen.

Artikelen 87, 88 en 89

Deze artikelen worden zonder wijzigingen eenparig aangenomen.

C. EINDSTEMMINGEN

Het geheel van de hoger gewijzigde artikelen wordt aangenomen met 6 stemmen voor en 2 onthoudingen.

De Verslaggever,

T. VAN PARYS

De Voorzitter,

J. DE SERANNO

ARTIKELEN GEWIJZIGD DOOR DE COMMISSIE

Hoofdstuk IV

Watervang

Artikel 80

Met uitzondering van de onbevaarbare waterlopen, wordt voor alle in het Vlaamse Gewest gelegen waterwegen en hun aanhorigheden en de havens en hun aanhorigheden, hierna waterwegen te noemen, een vergunning afgegeven voor het capteren van water, hierna te noemen vergunning voor een watervang.

Met capteren van water wordt bedoeld het met alle mogelijke middelen onttrekken van water uit de waterweg.

Artikel 83

§ 1. Het bedrag verschuldigd voor het bekomen van een vergunning van een watervang, wordt bepaald door het totale volume water dat door middel van pompen, hevels of andere goedgekeurde installaties uit de waterweg gecapteerd wordt. De Vlaamse Executieve bepaalt de nadere regels.

§ 2. Het bedrag verschuldigd voor het capteren van water wordt vastgesteld als volgt :

Waterafname in m ³ /jaar	Kanalen en Havens	Bevaarbare waterlopen
1. voor de schijf van minder dan 1.000.000 m ³	1 fr/m ³	0,5 fr/m ³
2. voor de schijf van 1.000.000 tot 9.999.999 m³	0,5 fr/m ³	0,25 fr/m ³
3. voor de schijf van 10.000.000 tot 99.999.999 m³	0,20 fr/m ³	0,125 fr/m ³
4. voor de schijf boven 99.999.999 m³⁴	0,020 fr/m ³	0,010 fr/m ³

§ 3. Voor de drinkwaterbedelingsmaatschappijen wordt een afzonderlijk tarief opgelegd dat de helft bedraagt van de in § 2 bepaalde tarieven.

§ 4. Aan de vergunninghouders die het gecapteerde water na gebruik terugstorten in de waterweg waar het gecapteerd werd kan een vermindering van het verschuldigde bedrag worden toegekend in functie van het volume dat effectief teruggestort wordt.

Het verschuldigde bedrag is in dit geval gelijk aan het bedrag bepaald conform § 2, vermenigvuldigd met een correctiefactor gelijk aan :

1 – T/2, waarin T = de verhouding tussen het volume teruggestort water en het totaal volume gecapteerd water.

Het bewijs van de hoeveelheid teruggestort gecapteerd water dient geleverd te worden door de vergunninghouder conform artikel 85, § 2.

De Vlaamse Executieve bepaalt de nadere regels.

§ 5. Onverminderd de bepalingen van § 2, § 3 en § 4 wordt het minimum verschuldigd bedrag vastgesteld op 1.200 fr/jaar.

§ 6. Voor het aftappen van water ten behoeve van de visteelt, de land- en tuinbouw, de bosbouw en het beheer van de natuurgebieden wordt het verschuldigde bedrag vastgesteld op 1.200 frank per jaar.

Artikel 85

§ 1. Voor het vaststellen van het totale volume gecapteerd water per jaar worden alle bestaande, en nog te bouwen watervangen uitgerust met een debietmetingssysteem. Dit wordt geplaatst op kosten van de vergunninghouder.

§ 2. Voor het gebeurlijk vaststellen van het totale volume teruggestort water per jaar zal de vergunninghouder in een bijkomend debietmetingssysteem voorzien.

§ 3. De Vlaamse Executieve bepaalt de voorwaarden waaraan deze debietmetingssystemen moeten voldoen.

Artikel 86

§ 1. De beheerder van de waterweg is belast met de inning en de invordering van de verschuldigde bedragen en met de controle op de naleving van de verplichtingen inzake de watervang.

§ 2. De vergunninghouder is verplicht aan de ambtenaren belast met de controle op de naleving van de verplichtingen inzake de watervang, alsmede aan de in artikel 87 bedoelde ambtenaren en deskundigen, toegang te verschaffen tot de debietmetingssystemen bedoeld in artikel 85.

§ 3. De vergunninghouder moet jaarlijks en binnen de 30 dagen na ontvangst van de rekening, het te betalen bedrag storten op het rekeningnummer van de beheerder van de waterweg.

§ 4. De wettelijke verwijlntrest is van rechtswege verschuldigd wanneer het verschuldigde bedrag niet werd betaald binnen de termijn van twee maanden na de verzending van de rekening.

§ 5. Voor iedere overtreding van de verplichtingen van de vergunninghouder wordt een administratieve geldboete opgelegd gelijk aan het dubbel van de ontboden of niet betaalde bedragen. De vordering tot voldoening van de verschuldigde bedragen, van de intresten en van de administratieve geldboete verjaart door verloop van vijf jaar, te rekenen van de dag waarop zij is ontstaan.

§ 6. Bij niet betaling van het verschuldigd bedrag vermeerderd met de opgelegde geldboete wordt de vergunning voor een watervang binnen de twee maanden na ingebrekestelling bij ter post aangetekende brief ingetrokken. De indiening van een beroep overeenkomstig § 7 schorst evenwel de uitvoering hiervan.

§ 7. Binnen een termijn van dertig dagen na de datum van de verzending van de rekening, kan de vergunninghouder per aangetekend schrijven beroep doen instellen bij de door de Vlaamse Executieve aangewezen Gemeenschapsminister die uitspraak doet binnen drie maanden vanaf de datum van verzending van dit beroepsschrift. Bij met redenen omkleed aangetekend schrijven, gericht aan de vergunninghouder,

kan de door de Vlaamse Executieve aangewezen Gemeenschapsminister deze termijn éénmalig verlengen met een periode van drie maanden.

Bij gebrek aan een uitspraak van de door de Vlaamse Executieve aangewezen Gemeenschapsminister binnen de in het eerste lid gestelde termijn, wordt het beroep van de vergunningsplichtige als ingewilligd beschouwd.

De door de Vlaamse Executieve aangewezen Gemeenschapsminister beslist over de gehele of gedeeltelijke kwijtschelding van de administratieve geldboete.

§ 8. De Vlaamse Executieve regelt de uitvoering van dit artikel. Zij bepaalt de vergoeding die aan de in § 1 van dit artikel genoemde beheerders toekomt, onverminderd hetgeen bepaald is in de wet van 17 mei 1976 tot oprichting van een Dienst voor de Scheepvaart.

BIJLAGEN

BIJLAGE 1

CIRCULAIRE NR. 305

BRUGGEN EN WEGEN

WATERWEGEN — VERGUNNINGEN BETREFFENDE
DE SCHEEPVAARTWEGEN EN HUN AANHORIGHEDEN
— WIJZIGINGEN VAN HET TARIEF DER RECHTEN

Brussel, de 21n Januari 1927.

Aan de HH. Dienstoversten,

Ik heb de eer U hierbij het nieuwe tarief te doen geworden van de rechten op vergunningen betreffende de scheepvaartwegen en hun aanhorigheden (bijlage 1).

Dit tarief vervangt, vanaf 1 Januari 1927, het tarief dat ingevoerd werd bij omzendbrief nr 251 van 24 december 1920 en waarvan de bedragen niet meer in verhouding staan tot den huidige levensstandaard.

De vervaldag der loopende rechten wordt gehandhaafd, behoudens voldoening bij de eerstkomende betaling, van den sedert 1 Januari 1927 verschuldigde toeslag.

Door een in het Staatsblad van 7 Januari 1927 verschenen bericht, waarvan hierbij een afschrift (bijlage 2) gevoegd is, werd de aandacht van het publiek gevestigd op het van kracht worden van het nieuw tarief,

Gelieve, Mijnheer de Hoofdingenieur, met den meesten spoed, bijvoegsels tot wijziging van de loopende rechten op te maken.

Het Departement van Spoorwegen, Zeewezen, Posterijen, Telefoenen, Telegrafen en Luchtvaart (Electriciteitsdienst) wordt verzocht de vereischte wijzigingsbijvoegsels op te stellen, wat betreft de over het domein der groote wegen loopende electrische lijnen.

U zult mij onvermijld gelieven op te geven, hoeveel Nederlands: en Fransche exemplaren van bijgaand model van bijvoegsel (bijlage 3) voor de behoeften van uw dienst noodig zullen zijn. Die exemplaren zullen op mailpapier gedrukt worden, zoodat de aan te brengen toevoegingen op verschillende exemplaren tegelijk kunnen afgetikt worden met behulp van de schrijfmachine

In de meeste gevallen zullen de ontwerpen van bijvoegsels in de arrondissementsbureelen opgemaakt kunnen worden, buiten medewerking van de Conducteurs, terwijl de afschriften in de bureelen van uw Directie gemaakt worden.

Mijn Departement neemt op zich, de voor het Rekenhof bestemde afschriften der bijvoegsels aan dit bestuur te bezorgen. Deze afschriften moeten mij om de drie maanden toegezonden worden en moeten gevoegd zijn bij den Staat dien gij moet inleveren krachtens aanschrijving van 23 april 1921, nr 16 M. V. I. / 21-A, nr 648a. van uitgang.

Die staat moet voortaan de volgende rubrieken bevatten :

- a) Door den dienstoverste afgeleverde nieuwe vergunningen ;
- b) Herziene vergunningen ;
- c) Ingetrokken vergunningen.

Ik durf verhoplen,Mijnheer de Hoofdingenieur,dan U er persoonlijk de hand aan zult houden,dan de herziening der vergunningen ~~zeer~~ snel van stapel loopt.

DE MINISTER,

H.BAELS.

TARIEF,TITEL A.- GEBOUWEN.- ALLERHANDE BOUWWERKEN-AFSLUITINGEN.enz.Rechten :

1° Dwarsafsluitingen die gedeeltelijk op hot openbaar domein staan : 30 frank per afsluiting,

2° Uitzichten en uitwegen :

Volgende rechten dienen geheven wegens uitzichten en uitwegen, aangelegd op de grens van het openbaar domein of op minder dan 1 m 90 van deze grens.

a) Gewone deur :

10 Fr. per jaar voor de eerste.
6 Fr. per jaar voor elke der andere.

b) Inrijpoort :

15 Fr per jaar.

c) Enkel venster :

10 fr. per jaar voor de eerste,
3 fr. per jaar voor elk der andere.

d) Dubbel Venetiaansch venster :

10 fr per jaar voor de eerste.
6 fr per jaar voor elk der andere.

e) Vensterdeur met balkon :

15 fr. per Jaar.

N.B.- Wanneer het balkon zich uitstrekt tot verschillende vensterdeuren, wordt de belasting van 15 fr. slechts op één daarvan toegepast ; de andere vensterdeuren worden als enkele vensters belast.

De rechten moeten berekend worden per woonhuis met of zonder aanhoorigheden.

TITEL B.- BOOMBEPLANTINGEN. - BEPLANTINGEN VAN GROENTE HAGEN.

Niets.

TITEL C.- VELLE VAN BOOIGET¹⁰

Prijs der gevelde boomen.- De som, aan den Staat te betalen wegens het vellen, moet berekend worden volgens de formule :

$$\frac{A}{(1 + r)^n} + C. \text{ waarin :}$$

A : de veronderstelde waarde van den volwassen boom, welke waarde moet bepaald worden met inachtneming van den groei van den boom ;

r : de intrestvoet, thans bepaald op 3 1/2 t.h. ;

n : het getal jaren die nog moeten verlopen vooraleer de boom volwassen is ;

C : de constante, vastgesteld op 30 Fr voor de waarde van den boom bij het planten.

De nota met de berekeningen betreffende de waarde der te vellen boomen moet geleverd worden tot staving van het ontwerp van vergunning, terzelfder tijd als een op zeggel gestelde verklaring van den aanzoeker, waarbij deze zich verbindt de volgens die formule berekende som te betalen.

TITEL D. - RIJTUIGVERKEER OP DE JAAGPADEN.

RECHTEN.

De formule $15 + 20 x$, voorgeschreven bij omzendbrief nr 297 van 18 juni 1923, wordt vervangen door de formule $30 + 40 x$.

TITEL E. - WERKEN AANDIJKEN

STEENGLOOIINGEN EN TALUDBEKELEDINGEN.

Niets.

TITEL F. - WATERVANGEN.

A. - Kunstmatig gevoede kanalen.

---- RECHTEN.

Watervangen voor verbruik : 15 centiem per m³, met minimum van 300 Fr per jaar.

Watervangen met terugvoer : 300 Fr per jaar voor een hoeveelheid van 500 m³ of minder, genomen in 24 uur ; 60 fr per jaar voor iedere bijkomende hoeveelheid van 500 m³ of minder genomen in 24 uur.

Bijzonder

B. - Scheepvaartwegen, op zekere tijden onderhevig aan waterschaarste en, dienvolgens onderworpen aan een nauwkeurig toezicht inzake de watervangen.

RECHTEN :

Watervangen voor verbruik : 1,5 centiem per m³ met minimum van 75 Fr per jaar ;

Watervangen met terugvoer : 60 Fr per jaar voor een hoeveelheid van 500 m³ of minder, genomen in 24 uur ; 30 Fr per jaar voor iedere bijkomende hoeveelheid van 500 m³ of minder, genomen in 24 uur.

Bijzondere bepalingen voor litt. A en B:

De forfaitaire rechten van 30 fr en van 15 fr waarvan spraak in de laatste alinea van de "Bijzondere bepalingen voor litt. A en B" bladzijde 17 van omzendbrief nr 251, worden respectievelijk op 60 en op 45 Fr gebracht.

C.- Scheepvaartwegen en waterlopen met overvloedige natuurlijke voeding.

RECHTEN (voor watervangen met of zonder terugvoer) :

Watervangen van 5 centimeter en minder diameter of van daarmee gelijk staande doorsnede	30 fr per jaar.
Watervangen van meer dan 5 tot 10 cm diam. of van een daarmee gelijk staande doorsnede,	60 fr per jaar.
Watervangen van meer dan 10 tot 20 cm diam. of van een daarmee gelijk staande doorsnede :	150 fr per jaar.
Watervangen van meer dan 20 tot 30 cm diam. of van een daarmee gelijk staande doorsnede :	300 fr per jaar.
Watervangen van meer dan 30 tot 40 cm diam. of van een daarmee gelijk staande doorsnede :	450 fr per jaar.
Watervangen van meer dan 40 tot 50 cm diam. of van een daarmee gelijk staande doorsnede :	600 fr per jaar.
Watervangen van meer dan 50 tot 60 cm. diam. of van een daarmee gelijk staande doorsnede :	750 fr per jaar.
Watervangen van meer dan 60 tot 70 cm. diam. of van een daarmee gelijk staande doorsnede :	900 fr per jaar.
Watervangen van meer dan 70 tot 80 cm. diam. of van een daarmee gelijk staande doorsnede :	1050 Fr per jaar.
Watervangen van meer dan 80 tot 90 cm, diam. of van een daarmee gelijk staande doorsnede :	1200 Fr per jaar.
Watervangen van meer dan 90 cm tot 1 m diam. of van een daarmee gelijk staande doorsnede :	1350 Fr per jaar.
Watervangen van meer dan 1 m tot 1 m 25 diam of van een daarmee gelijk staande doorsnede :	1800 Fr per jaar.
Watervangen van meer dan 1 m.25 tot 1 m 50 diam. of van een daarmee gelijk staande doorsnede :	2250 Fr per jaar.
Watervangen van meer dan 1 m.50 tot 1 m 75 diam. of van een daarmee gelijk staande doorsnede :	3000 Fr per jaar.
Watervangen van meer dan 1 m.75 tot 2m00 diam. of van een daarmee gelijk staande doorsnede :	4500 Fr per jaar.
Watervangen van meer dan 2m00 diam. of van een daarmee gelijkstaande doorsnede	6000 Fr per jaar.

Ingeval de doorsnede van een watervang niet volkomen onder het normaal rivierpeil ligt, wordt het recht berekend op grond van een rechtstreekse verhouding tusschen de doorsnede onder dat peil en de doorsnede der leiding.

Voorbeeld : een buis van 75 diameter ligt slechts op de helft harer hoogte in 't water : het te betalen recht bedraagt : $1/2 \times 1050 = 525$ frank.

D.- Bijzondere watervaninrichtingen.

RECHTEN.

1° Watervangen voor bevoeiing :

van Om 25 en minder diam. of van een daarmee gelijkstaande doorsnede :
30 Fr per jaar.

van meer dan 25 tot 50 cm.diam. of van een daarmee gelijkstaande doorsnede :
45 Fr per jaar.

van meer dan 50 tot 75 cm diam. of van een daarmee gelijk staande doorsnede :
60 fr per jaar.

van meer dan 75 cm diam. of van eer, daarmee gelijkstaande doorsnede :
75 fr per jaar.

2° Scheepstimmerwerven :

a) Kunstmatig gevoede kanalen : 300 fr per jaar (min.)

b) Scheepvaartwegen onderhevig aan waterschaarschte :
150 fr per jaar (min.)

c) Scheepvaartwegen met overvloedige voeding :
75 Fr per jaar (min.)

.3° Waterkracht inrichtingen :

De watervangen voor het doen werken van waterkrachtinrichtingen betalen een recht volgens de aan de inrichting vergunde drijfkracht, tegen 30 Fr per paardekracht, met een minimum van 300 fr per jaar.

TITEL G. - RIOLN, AFVOERLEIDINGEN, BRUGGEN, VOETBRUGJES, LEIDINGSBUIZEN water, gas-
electriciteit), TRAPPEN EN ALLERHANDE INRICHTINGEN (kaaimuren, laad-en lostoestellen,
sporen, kranen enz.).

RECHTEN VOOR DE AFVOERLEIDINGEN :

A. - Kanalen. (Uitstorting van regenwater en van condenswater).

Leidingen van Om 15 en minder diam. of van een daarmee gelijkstaande doorsnede
45 Fr per jaar.

Leidingen van meer dan 15 tot 30 cm dim. of van een daarmee gelijkstaande door-
snede : 75 Fr per jaar.

Leidingen van meer dan 30 cm diam. of van een daarmee gelijkstaande doorsnede
120 Fr per jaar.

B.-Rivieren

I. Uitstorting van regen- en huishoudwater en van condenswater.

Leidingen van 15 cm. en minder diam. of van een daarmee gelijkstaande doorsnede
30 Fr per jaar.

Leidingen van meer dan 15 tot 30 cm diam. of van een daarmee gelijkstaande doorsnede :
60 fr. per jaar.

Leidingen van meer dan 30 cm. diam. of van een daarmee gelijkstaande doorsnede
90 Fr per jaar.

2. Uitstortingen van nijverheidswater.

Leidingen van 15 cm en minder diam. of van een daarmee gelijkstaande doorsnede
75 Fr per jaar.

Leidingen van meer dan 15 tot 30 cm. diam. of van een daarmee gelijkstaande doorsnede
150 Fr per jaar.

Leidingen van meer dan 30 tot 50 cm diam. of van 50 cm diam. of van een daarmee gelijkstaande doorsnede
300 Fr per jaar.

Leidingen van meer dan 50 tot 75 cm. diam. of van een daarmee gelijkstaande doorsnede :
600 Fr per jaar.

Leidingen van meer dan 75 cm tot 1 m. diam. of van een daarmee gelijkstaande doorsnede :
1050 Fr per jaar.

Leidingen van meer dan 1m00 tot 1m25 diam. of van een daarmee gelijkstaande doorsnede :
1500 Fr per jaar.

Leidingen van meer dan 1m25 tot 1m50 diam. of van een daarmee gelijkstaande doorsnede :
2250 Fr per jaar.

Leidingen van meer dan 1m50 tot 1m75 diam. of van een daarmee gelijkstaande doorsnede :
3000 Fr per jaar.

Leidingen van meer dan 1m75 tot 2m00 diam. of van een daarmee gelijkstaande doorsnede :
4500 Fr per jaar.

Leidingen van meer dan 2m00 diam. of van een daarmee gelijkstaande doorsnede
6000 Fr per jaar.

RECHTEN (voor allerlei inrichtingen) :

A.- Inrichtingen uitsluitend in de geul van den scheepvaartweg :

1. Woon- of magazijnschepen, spoelponten, enz. 3 fr. per m² (1)
2. Baggerschepen, schuiten, vloten, enz.
toebehorende aan aannemers en tijdelijk buiten gebruik..... 1 Fr.20 per m²
3. Plezierbootjes of particulier overzetbootjes en bootjes van woon- of magazijnschepen.....*..... 20 Fr per eenheid.

(1) Dit minimumrecht van 3 frank wordt, desnoods, verhoogd en in verhouding gebracht tot de huurwaarde der naburige gronden.

De thans geheven rechten die meer dan 3 frank bedragen, mogen gehandhaafd worden

- Inrichtingen tegelijk in den Scheepvaartweg en op zijn aanhoorigheden.

1. Bruggen en brugjes tot privaat nut.
Vangnatten van luchtvervoerinrichtingen
enz..... 3 fr per m2
 2. Dwarse leidingen (grond-of luchtleidingen) voor water-, gas- en electriciteitsvoorziening - Private elektrische lijnen en dwarse gezonken of luchtkabels..... 3 fr per str.met.
 3. Trappen..... 15 fr per eenheid.
 4. Privaat veer,omvattende behalve het bootje,een trap of een steigertje op elken oever..... 30 fr.
- C. - Inrichtingen op de jaagpaden en hun aanhoorigheden :
1. Laad- en lostocstellen en (Elevators, transbordcurs,kranen enz)..... 1 fr 50 per m2
 2. Langs- en dwarssporren..... 1 fr 50 per m2
 3. Langsleidingen (grond-of luchtleidingen) voor water-,gas- of electriciteitsvoorziening. - Private elektrische lijnen
Bijkomende recht per mast of paal..... 0,75 Fr per str.met.
6 Fr
 4. Toegangsgeulen tot de scheepstimmerwerven
..... 1 Fr 50 per m2

TITEL H. BESTENDIGE OEVERS.- LAAD- EN LOSPLAATSEN, STEIGERS, WIJKPLAATSEN, enz.

RECHTEN (voor bestendige oevers) :

1. Laad- en losplaatsen,steigers,wijkplaatsen
enz..... 0,75 per m2
- 2 Strandingsbanken in de tijrivieren en gedeelte van den oever begrepen tusschen de bank en den boord der rivier daar waar de oever niet voorzien is van eenig werk (steiger,kaaimuur, gemetselde steenglooing),dat door den rechtverkrijgende aangelegd is..... 0,75 per m2

(De strandingsbanken vóór de openbare kaaien betalen geen rechten).

TITEL A.S. (Bijzondere vergunningen). - INGEBRUIKNAME VAN HET OPENBAAR DOMEIN AFSTAND VAN GRINT OF VAN GROND.

RECHTEN (wegens ingebruikname van het Openbaar Domein) :

1. Wijzigingen aan de jaagpaden en aan de aanhoorigheden der waterwegen ; aanleggen van toegangen ; bouwen van brugjes,duikers,loopbrugjes over de bermsloten,aanvullingen en uitgravingen ; dempen van sloten met of zonder leidingen enz..... 1 fr 50 per m2 (1).

(1) zie blz 9

2. Allerhande inrichtingen : magazijnen, loodsen, stapelplaatsen, enz. aan te brengen op de aanhoorigheden der waterwegen..... .. 0 fr.75 per m2 (2)

N.B. Het opslaan van goederen voor minder dan één jaar betaalt een recht in verhouding tot dezen duur, met een minimum van 10 fr ; enkel voor het opslaan dat 15 dagen niet overschrijdt wordt geen recht geheven.

PRIJS VAN HET GRINT EN VAN DE AARDE.

Deze prijzen dienen berekend met inachtneming van den prijs geldende in de streek. ..

MINIMUMRECHTEN.

Behalve voor de uitzichten en uitwegen (Titel), bootjes (Titel G), trappen (Titel G) en het opslaan van goederen voor minder dan één jaar (Titel A-S, zie N.B.) is het minimumrecht vastgesteld op 30 frank,

(1) Vermindering met de helft kan toegestaan worden, wanneer de, aan de aanhoorigheden van de waterweg aan te brengen wijzigingen een merkelijke verbetering van de toestand dezer aanhoorigheden tot gevolg hebben.

(2) Dit minimumrecht van 0,75 Fr wordt, desnoods, verhoogd en in verhouding gebracht tot de huurwaarde der aanliggende gronden.

MINISTERIE VAN OPENBARE WERKEN

Bestuur van Bruggen en Wegen

NIEUW TARIEF.

der rechten te heffen voor het gebruik van Staatsdomein.
(Wegen en scheepvaartwegen).

Het Departement van Openbare Werken heeft een nieuw tarief aangenomen inzake de rechten, te heffen van de particulieren, die vergunning hebben tot het in gebruik nemen der wegen en der scheepvaartwegen.

Dit tarief wordt van kracht op 1 Januari 1927. Het treedt in de plaats van het in 1920 vastgestelde en thans geldende tarief.

De vervalldag der loopende rechten wordt gehandhaafd behoudens voldoening bij de eerstkomende betaling van den sedert 1 Januari 1927 verschuldigde toeslag.

Te bekwamer tijd zullen de betrokkenen vanwege de plaatselijke dienst van Bruggen en Wegen, bij de bestaande vergunningen hoorende wijzigingsbijvoegsels ontvange, waarin de te betalen nieuwe rechten vermeld staan.

MINISTERIE

van

Openbare Werken

— — —

Bestuur

van Bruggen en Wegen

— — —

2e Algemeene Directie.

— — —

Waterwegen

Directie,

Abstract

(1)

(2)

De Hoofdingenieur-Directeur belast met den dienst.....

0

Herzien de beslissing van

Nr. . . . , genomen ten gunste van

..... wonende

te

Gezien het bericht, verschenen in het "Staatsblad" van 7 Januari 1927 aankondigende dat het tarief der rechten betreffende het gebruik van Staatsdomein gewijzigd is met ingang van 1 Januari 1927 ;

EESLUIT ;

Enig artikel : De bepalingen en voorwaarden, gesteld bij voormelde beslissing :
blijven van kracht, voor zooveel daar niet van afgeweken wordt door onderstaande
bepalingen :

De rechtverkrijgende is gehouden jaarlijks en bij voorbaat, in handen van den
Ontvanger van het gebied, een recht te betalen van.....

Het recht, eenmaal betaald, verblijft definitief aan den Staat.

Het vervangt het recht van.....
vermeld in voornoemde beslissing .

Het recht van.....
is verschuldigd vanaf 1 januari 1927. Daar de vervaldag evenwel vastgesteld
is op.....

(1) Scheepvaartwegen

- (1) Scheepvaartwegen
- (2) Gemeente op het grondgebied waarvan de vergunning verleend wordt.

is de rechtverkriggende gehouden op
een bijkomend recht van
te betalen, voor het tijdperk van 1 januari 1927 tot
.

Van deze beslissing zal een afschrift gestuurd worden naar den rechtverkriggende en naar den Directeur der Registratie en der Domeinen van het gebied. Aan het Rekenhof zal een afschrift t o t inlichting gezonden worden.

,den

De Hoofdingenieur-Directeur,

BIJLAGE 2

Benaderende lijst van de betrokken bedrijven

electriciteitscentrales
 Langerbrugge
 Schelle
 Doel
 Ruien
 Verbrande brug Vilvoorde
 Mol
 Langerlo
 Rodenhuis
 Kallo

Voor alle centrales samen zal de prijs ongeveer 120 miljoen frank bedragen (rekening houdend met de vermindering wegens het terugstorten).

Huidig tarief: tussen de 5000 frank en 30.000 frank per watervang afhankelijk van de diameter.

2. Waterbedelingsmaatschappijen
 - NV Antwerpse Waterwerken zal tussen 17 en 18 miljoen frank betalen. Dit is hetzelfde bedrag als wat men verschuldigd is. Tot heden werd echter slechts 6.4 miljoen geïnd via de dienst voor de Scheepvaart.
 - PIDPA nu 250.000 frank
 toekomst: 350.000 frank
3. De betoncentrales orde van grootte
4. De scheikundige nijverheden
5. De voedingsnijverheid
 voorbeeld: Firma Vandemoortele
6. Metaalverwerking
 voorbeeld: Firma Bekaert

In het verleden bestond er een zeer groot verschil tussen de diverse waterwegen. Op de kunstmatig gevoede kanalen betaalde men reeds 15 ct x 5 = 75 ct/M³ (Alle prijzen bepaald in de circulaire nr. 305 van 21 januari 1927 dienen vermenigvuldigd met een factor 5 ingevolge openvolgende ministeriële beslissingen).

Voor de bedrijven op kunstmatig gevoede kanalen gelegen, wiens verbruik nagenoeg steeds binnen de eerste twee schijven gelegen is verandert de kostprijs niet veel (blijft in de orde van enkele honderdduizend frank, op voorwaarde dat die vroeger ook geïnd werd).

Op rivieren en niet kunstmatig gevoede kanalen bedroeg het tarief slechts 7,5 ct dus tien maal

minder dan vorige categorie.

Voor deze wordt het tarief in de eerste drie schijven dus gevoelig duurder.

Samengevat kan men stellen dat de kostprijs nu overal van dezelfde grootte zal zijn.

Daarenboven werd vroeger op een arbitraire basis slechts een heel beperkt vast recht geheven op waterlopen met overvloedige natuurlijke voeding.

Ook hier geldt nu een behoorlijk tarief (2e kolom) dat vergelijkbaar is met de andere bedrijven.